

Szegedi cégek kapták a fiszaparti klinikák felszerelési munkáinak legnagyobb részét

Ülést tartott az egyetemi építőbizottság

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egyetemi építőbizottság kedden délelőtt az egyetem rektori hivatalában ülést tartott, amelyen megjelent dr. Magyary Zoltán miniszteri tanácsos, dr. Szabó Gyula h. államtitkár, Szilágyi Ernő miniszteri osztálytanácsos és Jánossy Dénes miniszteri titkár is. Az építőbizottság a négy fiszaparti klinika felszerelésére hirdetett versenytárgyalás eredményét bírálta el. A kultuszminiszter ugyanis versenytárgyalást hirdetett a klinikák ágynemű, paplan, pokróc, gumilepedő, szőnyeg, kárpitosáru szükségletének szállítására. Ezeknek az árukak az értéke hatszázötvenezer pengő. Az áruanyiság nyolcvanhét százalékának szállításával a bizottság szegedi kereskedőket, iparosokat és gyárat bízott meg.

A klinikákhoz szükséges paplanok egyrészét a bizottság Steinschneider J. budapesti kereskedőtől rendelte meg, de kaptak paplanszállításra megbízást vitéz Dóczy Imre, Domán M. és Fia szegedi cégek is. A papucsállítást Kriska Péter, a gumilepedőket Sandberg Henrik, az ágytollat Rosner Ödön, a téli és nyári paplanokat Domán M., a flanel-ágytakarókat a Linoleum Ipar Rt. sze-

gedi cégeknél, a piké-takarókat Steinschneider J. budapesti és Pollák testvérek szegedi cégek, a lenvászonárúkat, fehérneműeket, lepedőket, párnahuzatokat 350.000 pengő értékben az ujszegedi Magyar Kender, Len- és Jutaipar Rt., Wagner F. A. és fiai, Pollák testvérek, Lampel és Hegyi és Soós Lajos, a kárpitosmunkákat 105.000 pengő értékben Jároli Géza és Domán M., az afrikmatracokat Nemes Mihály, a diszpárnákat Mülhoffer Albertné szegedi cégeknél rendelte meg a bizottság.

Az építési bizottság ülésén mutatta meg Rerrich Béla műépítész a klinikák parkosítására vonatkozó szép tervezetét, amely a bizottság egyhangú tetszését nyerte el. A parkosítás költségeit az állam és a város közösen viselik, a város adja a virágpalántákat és facsemetéket, valamint a kertészeket. A földmunkákat az egyetemi építési hittel terhére végeztetik el.

A bizottság ezután elbírálta a kémiai intézet kőfaragómunkáira kiírt versenytárgyalás eredményét és a munkálatokkal, — amelyeknek értéke 75.640 pengő — a szegedi Auer-céget bízta meg, amely köteles magyar kőanyaggal dolgozni.

Mintegy 3000 valorizációs keresetet adtak be a szegedi járásbírószágon

Kifutó üzletnek tartják némelyek a valorizációs pöröket, mert az állítólagos adósok 15–20 év után nem tudnak bizonyítani

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy törvényes intézkedés folytán ez év március 31-ike volt a háboru előtti és utáni időkből származó be nem hajtott követelések valorizált pörlésének határideje. Ebbe a terminusba beleesik 1924 június 1-ig fenállott mindenféle követelés, illetőleg adósság.

Az 1928. évi XII. törvény cikk intézkedik ebben az ügyben. Sem a kormány, sem a törvényhozók nem gondoltak azonban arra, hogy a pörök micsoda lavináját zudítja ez a törvény a bíróságokra és a közönségre. Mert hogy a törvénynek nem olyan állapot megteremtése volt a célja, mint aminő ma áll előttünk, az nyilvánlik annak 12 §-ából, amely világosan kimondja, hogy a bíró dönti el, hogy valaki a felvett kölcsön vagy áru folytán gazdaggott-e,

vagy szándékosan halasztotta-e az adósság megfizetését, hogy ebből vagyoni előnyt szerezzen.

A szegedi járásbírószágon előtt, mint értesülünk, mintegy 3000 pört tettek folyamatba és pedig körülbelül felét kereset formájában, a másik felére pedig fizetési meghagyásokat bocsátottak ki. Van felperes, aki egymaga száz-nál többet pörölt és pedig tulnyomóan olyan embereket, akiknek a legegyszerűbb megélhetés is nagy gondot okoz. Az adósok tulnyomó részének pedig nincs más mentsége, mint a bírói méltányos mérlegelés. Mert ugyan melyik magánember van abban a helyzetben, hogy

15–20 év után bizonyítani tudja, hogy nem tartozik.

Láttunk olyan keresetet, amely 1912-ben készült ruha ára fejében kéri 120 aranykorona megállapítását. Az adós közben három évig fronton és ugyancsak három évig hadifogságban volt. Családja itthon szűkölködött, a nagy lakásból kisebbre költözött, az illető minden fölösleges holmiját eladta, ma pedig igen nehéz munkával keresi szegényes kenyerét. Az ilyen embernek a legkisebb gondja is nagyobb volt annál, hogy a szabószámláit és nyugtáit gyűjtögesse és eltegye. Találkozunk a keresetek között olyanokkal is, amelyek kissé — hogy úgy mondjuk — mesterkélteknek látszanak. Ezek közé sorozhatjuk például azokat, amikor valaki a készíttető kezest pörli. Ilyen is van többféle. Az adós itt él a városban, a jogos követelés behajthatónak is lát-

szik, de azért nemcsak őt pörli a hitelező, hanem mindjárt a kezest is. A másik eset, amikor az adós meghalt. Elesett a háboruban. Mert ilyen eset is fordult elő az utóbbi 20 év alatt. Hogy tartozik-e az elhunyt vagy sem, arról igen nehéz meggyőződést szerezni, mert a harctéri felszerelések között nem találták meg a nyugtát. Hogy elesett, azzal csak a házával szemben fennállott adósságát törlesztette, de szabószámláját nem. Ezt a kezest követelik most, aki elég könnyelmű volt annak idején azt hinni, hogy a hős katona végrendeletében nem feledkezik meg hitelezőiről.

Volt alkalmunk néhány előkelő szegedi kereskedő cég véleményét meghallgatni ebben az ügyben. A Wagner F. A. cég például senkit sem pörölt. A mi vevőink általában jó fizetők voltak, mondja a cégtőnök. Aki mégsem fizetett, az bizonyosan tönkrement és nem tud fizetni. Az ilyeneket ma sem bántjuk, mert tudjuk, hogy képtelenek fizetni. Ha valamelyik valamikor jobb viszonyok közé került, az bizonyosan fizetni fog önként is.

Az Eisenstädter és Társa cég szintén nem pörölt senkit. Mi csak nagyban dolgoztunk, mondják, kereskedőkkel és aki ezek közül nem fizetett, az vagy fizetése képtelenségét jelentett, vagy csődbe ment.

A Kék Csillag viszont detailüzlet ugyan, de mégsem pörölt senkit. A cégnek régi künnlevősége alig van. Elfogadták a fizetéseket akkor is, amikor a pénznek alig volt értéke. Sokat vesztettünk ezáltal, mondják, de nem sajnáljuk, mert a közönségben megerősödött az a tudat, hogy nem térünk le megszáboítottunkról. Nem akarunk mások szerencsétlen helyzetéből tőkét kovácsolni a magunk javára.

A Földes Izsó cég mindössze hat keresetet adott be. Künnlevőségünk van bőven — mondotta Korda Jenő, a cég főnöke —, de azt jórésztben már elszenvetűk. Azt a pár kere-

Jön!
Pénleken az
évad legizgalmasabb,
legdrámaibb filmeseménye:

RASPUTIN

setet csak azért adtuk be, mert az illetők azóta feltűnően jó viszonyok közé kerültek és

még sem akarnak fizetni.

A tönkrement szegény ember jogosan kívánhat elnézést, de a háboru alatt és azóta házhoz és földhöz jutott adós mégsem kívánhatja, hogy adósságát töröljék. Ez nem lenne igazságos dolog — önmagunkkal szemben.

Bartos Lipót könyvkereskedő szintén nem pörölte régi követeléseit. Aki tud, fizet, akinek sincsen, azt hiába is pörölnénk, mondja Bartos Lipót. A dolog úgy áll, hogy ezeket a háborus, vagy régiebb követeléseket a kereskedők egyéb háborus veszteségeikkel együtt leírták. Alig hiszem, hogy ezek a követelések szerepelnek valamelyik kereskedő mérlegében és ha már elveszettnek tekintik ő is az ilyen követeléseket, akkor nem méltányos azokat most pörölni. Az ilyen követelések megítélése a bíró belátásának van alávetve és nem hiszem, hogy valami nagy veszedelmet jelentenek az adósokra nézve.

Végül pedig kérdést intéztünk ebben az ügyben dr. Pap Róberthez, az ügyvédi kamara alelnökéhez, aki a következőket mondotta:

— A valorizációs pörök egy-két évtized után már csak a hitelezők érdekeit szolgálhatják és az adózó közönségre csak hátrányosak lehetnek. A hitelezők követeléseiket régen érvényesítették. A gazdasági élet megkívánta ezeket a pöröket és minden esetben sikerült a valorizáció. Nagy kérdés, hogy ezeknek a pöröknek milyen sikerük lesz. A felperes régi könyvei alapján pöröl.

A könyvek azonban csak tíz évig szolgáltatnak törvényes bizonyítékot.

Kérdés tehát, hogy a 10 évvel ezelőtti könyvekből kimutatható tartozásoknak az adós esetleges tagadásával szemben lesz-e bizonyító erejük. Az adós sok esetben tehetetlenül áll szemben a követeléssel. Nyugtája régen elkallódott és talán már nem is emlékezik régi, elfeledett adósságára. A kereset jogossága tehát a bíróságok felfogásától függ. Ezért a bíróságoknak az adóssal szemben a legnagyobb méltányossággal kell eljárni és az adós helyzetén mindenben könnyíteni kell. A bíróságoknak az ítéletnél a hitelező hátrányára kell betudni, hogy noha módjában volt eddig is pörölni, még sem pörölt.

Hét halottja van már Angliában a feketehimlőnek

London, április 16. Johnston képviselő az alsóház tegnapi ülésén interpellációt terjesztett be a feketehimlő-járvány ügyében. A képviselő szerint az angol hatóságok súlyos mulasztásokat követtek el, mert nem vették zár alá a Toscania gőzöst, holott a hajó egyik matróza már Marseilleben meghalt a járványban.

Tegnap egyébként a feketehimlőnek újabb áldozata volt, a Toscania egyik volt utasa, aki a londoni kórházban meghalt feketehimlőben. A halálesetek száma ezzel hétre emelkedett. A járvány egyébként még mindig növekedőben van. Londonban tegnap két újabb megbetegedés fordult elő.

Hölgyek figyelmébe!

Ezuton hívom fel b. figyelmüket Wienből most hozott

női kalap

-ujdonságaimra, melyek kirakataimban megtekinthetők. 214

Knittel Konrád, Széchenyi tér 2, Kárász u. 15.